

Bądź przyjacielem swojego dziecka

Pamiętajmy, że dobrzy, wspierający dziecko rodzice:

- są dumni z dziecka,
- stwarzają poczucie bezpieczeństwa przez swoją fizyczną obecność, nie krzyczą, nie biją, nie ranią uczuć krytyką, oceną, niesprawiedliwością,
- przytulają, głaszczą, „noszą na barana”, baraszkują,
- słuchają z uwagą (n. p. sadzając dziecko na poziomie swojej twarzy albo kucając naprzeciw niego),
- są sobą, nie udają przed dzieckiem innych niż są (n. p. mówią o swoich słabościach, co lubią, czego nie lubią itp.),
- są tolerancyjni –rozumieją, że dziecko ma swoje indywidualne potrzeby,
- dostrzegają uczucia dziecka i akceptują płacz, złość, spontaniczną radość, t. zw. marudzenie czy po prostu zły humor,
- akceptują dziecko z jego płcią, urodą, defektami, ale ganią złe zachowanie
- kierują się jasnymi dla dziecka normami i regułami, są konsekwentni,
- zauważają i odpowiednio reagują na etapy rozwojowe dziecka, nie wymagając za dużo od małego, a dając coraz więcej samodzielności dużemu,
- nie przeszkadzają w spontanicznej aktywności dziecka, np. akceptują, gdy dwulatek wspina się po drabinie, pozwalają biegać starszemu, mimo, że się spoci, korzystają z okazji bycia razem, gdy pięcioletek garnie się do pomocy w kuchni,
- nie karzą dziecka, gdy sama sytuacja niesie karę, chwalą za prace i dobre chęci, a nie tylko za końcowy efekt,
- mówią o swojej miłości do dziecka i okazują ją gestami nie tylko wtedy, gdy ono domaga się takiej deklaracji.